విమానం సరదా

చెట్లమీదుగా, గుట్టల మీదుగా, యిండ్ల మీదుగా, కోవెల గోపురంమీదుగా, ఒదుగుతూ, తేలుతూ, ఊగులాడుతూ, బ్రహ్మాండమైన చప్పుడుతో విలాసంగా ఊరుచుట్టూ ఒకసారి వలయాకారంగా గ్రద్దవలె తిరిగి, రెప్పపాటులో నది దాటి ముందుకుసాగింది ప్లేను. గోదావరివంటి మహానదే అప్పుడు నా దృష్టికి గోచీపీలిక వలె కనబడినప్పుడు, యిక తక్కినవి ఎట్లా కనబడి ఉండాలి? భగవంతుని సృష్టిలోకల్లా ఎంతో గొప్పవాడనని విర్రవీగుతూ, రొమ్ము విరుచుకొని నడిచే నరుడు ఎంతో చిన్నగా, అల్పంగా, హీనంగా క్రుంగిపోయి, భూమట్టానికి అణచుకొపోయిన పురుగువలె, నలుసువలె అస్పష్టంగా కనబడినాడు! ఆ యెత్తునుండి అన్నీ తిలకిస్తున్నప్పుడు నా కంటికి భూలోకమే చిన్నదై పోయింది. ఎత్తుగా, యింకా యెత్తుగా, మేఘమండలమున ఎగురుతున్నప్పుడు నాదృష్టికసలు పుడమిమీది చలనశక్తిగల జీవరాసులేవీ అగపడనేలేదు. జనులు, జంతువులు, బండ్లు, అన్నీ క్రమంగా చిన్నచిన్నవై, ఆకారంలేనివై, రంగులమచ్చలై, నలుసులై, రేణువులై, చూస్తూఉండగానే అంతలో అదృశ్యములైనాయి. భూమిమీది ధ్వనులు, కోలాహలం, ఏవీ వినరాలేదు. పరాభవింపబడి, మూగవోయి, మూర్ఛిల్లిన అనాథవలె కదలక మెదలక నిద్రించుచున్నట్లుండెను భూదేవి! నిశ్శబ్దంగా, కళాహీనంగా, జీవము చలనములేని వ్రాతపటమువలె ఎత్తుపల్లాలేకమై కనబడింది నేల.

నభోంతరాళమున విహరిస్తున్నప్పుడు నిజంగా నాకూ, యీ భూలోకానికీ సంబంధమేమున్నదనిపించింది! దేవలోకసంచారినగు నాకు అబద్ధాలతో, కలహాలతో, అజ్ఞానంతో మట్టినంటి ప్రాకులాడే క్షుద్రజీవులగు నరపురుగు లెంతోహీనంగా, అసహ్యంగా, అల్పులుగా కనబడ్డారు! విమానంలో విహరిస్తున్నంతసేపూ ఏదో స్వేచ్ఛానందం ఆవరించింది నా హృదయాన్ని. భూమిమీది నా దాస్యజీవనం, అసత్యప్రవర్తన, సంఘభీతి, సంసారతాపత్రయం, అన్నీ నా జీవితాన్ని సంకెళ్ళవలె బంధించిన త్రుప్పుత్రాళ్ళవలె పుటుకుపుటుకున తెగిపోయినవి. భూలోకచిత్రాలను 12000 అడుగుల యెత్తునుండి వేడుకతో తిలకిస్తూ, స్వేచ్ఛగా నిర్మలాకాశమున గంధర్వునివలె ఎగురుతున్నప్పుడు నిజంగా నన్ను నే మరచిపోయినాను. తోడిమానవులకన్న నే నధికుడననీ, స్వర్గమునకు వారికంటె నే నెంతో చేరువను ఉన్నాననీ, ఏదో వెర్రి సంతోషంతో, గర్వంతో, అర్థంకాని పరవశత్వంతో గంతులాడింది నా హృదయం.

సముద్రపు టలలను ఛేదించుకుంటూ నిర్లక్ష్యంగా ముందున కెగబడేనౌకవలె, ఎదురుగాలిని సరకుగొనక, దూదిపింజలవలె ఆకసమున అక్కడక్కడ నూగులాడు తెల్లమబ్బులను దొల్చుకొని పోసాగింది ప్లేను. ఎలుగెత్తి పాడుకుంటూ, జువ్వన రెక్కలపై తేలియాడే విహంగంవలె అది యింజన్ మ్రోతతో. రెక్కలకుదుపుతో, గంటకు నూరుమైళ్ళకు మించిన త్వరితగమనంతో అంతరిక్షమున కెగసి, దక్షిణముఖంగా ప్రయాణం సాగించింది. మధ్యాహ్నపు టెండ చురుసుతూ అప్పుడప్పుడు పశ్చిమకిటికీనుండి నా మొగంమీద పడుతూఉండేది. కొలదిగమాత్రమే తెరచిఉండిన మైకా కిటికీల ద్వారా రంయిమని ఎంతోబలంగా వీచేది గాలి. క్రిందికి దిగజారుతూ, పైకిలేస్తూ, గాలికెరటాలపై ఉయ్యాల ఊగుతున్నట్లు తమాషాగాపోయేది ప్లేను.

కొంతసేపటికి, ఏదోకష్టపడి పనిచేసి అలసిపోయిన వానివలె నిస్సారంగా నా ఆసనమున వీపుపై చేరబడి, కాళ్ళుచాచి, ‘కాబిన్’పై కప్పువేపుచూస్తూ, వెల్లకిల పడుకున్నాను. అలవాటులేని వానికి త్రోగుడు వికారపెట్టేటట్లుగా, ఎన్నడూ విమాన మెక్కి ఉండని నాకు ఆవింత అనుభవంవలన కొంచెం ఒళ్ళు త్రిప్పింది. యదేచ్ఛగా గాలి వీస్తూఉన్నా, ఉక్కపోసి, ఏదో తాపంగా ఉండెను. కోటు విప్పివేశాను. మెడనున్న కాలరు, నడు

మున బిగించుకున్న పటకా ఊడదీసినాను. జోళ్లు విప్పుకున్నాను. దుస్తుల చికాకు సాధ్యమైనంతవరకు తగ్గించుకొని, సదుపాయంగా మెత్తని నాస్థానమున ప్రక్కకు ఒత్తిగిలి, విశ్రాంతిగా పడుకున్నాను. కళ్ళు మూసుకున్నాను. కాని వికారం అణగలేదు. తల గిర్రున తిరిగినట్లనిపించింది. కడుపులో కెరటాలు విరుగుతున్నట్లు తోచింది. వాంతి వస్తున్నట్లు అయింది. అపుసందుకు విశ్వప్రయత్నం చేశాను. లాభంలేదని త్వరలోనే గ్రహించుకున్నాను

ప్లేను ఎక్కుతున్నప్పుడు బెనర్జీగారు నాకు జ్ఞాపకం చేసిన కాగితంసంచీల మాట తలపుకువచ్చింది. ఇక వాంతి ఆగదని స్థిరపడినప్పుడు చప్పున ఒకసంచీ అందుకొని, తెరచి పట్టుకున్నాను.

నేను భయపడినంతగా పెద్ద వమన మేమీ కాలేదు. కాని ఆ చిన్నవాంతికే ఒళ్ళు ఆయాసపడింది కొంచెం చిరిచెమట పోసింది. దాహం వేసింది. నీటితిత్తి అందుకొని తృప్తితీరా చల్లని నీళ్ళు త్రాగాను. ప్రాణం తెప్పరిల్లినట్లు అయింది. గాలియింకా ధారాళంగా వీచేటట్లు కిటికీలను మరికొంచెం తెరచి, బడలికతో దిండుపై శిరమువాల్చి, అప్రయత్నంగా కళ్ళు మూసుకున్నాను. జోకొట్టినట్లు నిద్రవచ్చింది సుమారు అరగంట వరకు సౌఖ్యంగా మైమరచి నిద్రపోయాను.

కొంతసేపటికి చలివేసి మెలకువవచ్చింది. చేతినున్న వాచీ చూసుకున్నాను. మూడున్నర దాటింది. లేచి కూచున్నాను. చల్లని నీటిగాలి చెంపమీద చరుస్తున్నట్లుగా వీచింది. గంటకు సుమారు 120 మైళ్ళ చొప్పున పోతూఉంది ప్లేను. ఇంజన్‌మ్రోతలో యేమీ మార్పు వినరాలేదు. సన్నని కుదుపుతో గాలిలో ఒక్కచోటనే ఆగిపోయినట్లుండెను ప్లేను. ముందుకునడుస్తున్నట్లు తోచలేదు. పుడమిమీది దృశ్యాలేవీ కంటి కానలేదు. ఎటుచూసినా పొగవలె తెల్లని నీటిమబ్బులు ప్లేనుచుట్టూ ఆవరించిఉండెను. చలిగాలికి తాళలేక, పెట్టె తెరచి, బట్ట తీసి కప్పుకున్నాను తలమీదుగా అప్పుడప్పుడు చిన్న నీటితుంపర్లు మొగంమీద పడుతూ ఉండేవి. విమాన మేఘపూరుమీదుగా పోతూఉందో, ఎంతయెత్తున పోతూ ఉందో, క్రిందను కొండలే ఉన్నవో, ఊళ్ళే ఉన్నవో, అడవులే ఉన్నవో, నదులే ఉన్నవో, ఏమున్నవో మబ్బుతెరలోనుండి యేమీ తెలియరావటంలేదు. పైని మేఘాలు, క్రింద మేఘాలు, చుట్టూ మేఘాలు! పైలట్‌కు దారి ఏట్లా తెలుస్తూఉందా అని ఆశ్చర్యపడ్డాను. ఆ సమయమందు వర్షం కురిసినా, సుడిగాలిలేచినా, తుపాను రేగినా, ప్లేనుగతి యేమిటిచెప్మా అని పరిపరివిధాల పోయింది నా ఆలోచన. మబ్బులలో చిక్కుకొని, ప్రమాదములకు లోనైన వైమానికులకథలెన్నో తలపుకు వచ్చాయి, ఆ ముహూర్తంలో.

లోగడ మధ్యఆఫ్రికాలోని 'సడ్డ్' ఎడారి మీదుగా ఎగురుతున్నప్పుడు విలియమ్ జే మాకిన్ గారు మబ్బుల వలన పడ్డ అవస్థలన్నీ అప్పుడు నేను సుళువుగా ఊహించుకోగలిగినాను. క్రింద నగపడిన అడవియేనుగుల గుంపును అట్టే చూస్తూ, ప్లేను ఎటుపోవుచున్నదీ గమనించనేలేదట, అతను అంతలో ఎదురుగా నల్లని కంబళీ వలె వ్రేలాడుతున్న దట్టమైన మేఘం ప్రత్యక్షమైంది. పిల్ల మేఘాలు కొన్ని తలలెత్తి నాట్యమాడుతూ, విష సర్పాలవలె బుసకొడుతూఉండెను. దూరాన ఒక నీలి మెరుపు ప్రకాశించింది. కాని, యింజన్లచప్పుడులో ఉరుములధ్వని యేదీ వినరాలేదు. ప్లేను 8, 9, 10 వేల అడుగులయెత్తున ఊగులాడుతున్నట్లు సూచించింది 'ఆల్టిమీటరు.' మీదికివచ్చి, ప్లేనుయొక్క రెక్కలతో పెనగులాడ ప్రారంభించాయి మేఘాలు. చలిగాలి చెమ్మగా ముఖంమీద తగిలింది మాకిన్ గారికి.

హఠాత్తుగా ప్లేను ప్రక్కగా ఒరిగి, 500 అడుగుల మేర క్రిందికి దిగిపోయింది. తన స్థానంనుండి దొర్లి, యించుమించు క్రిందపడేటట్లు ముందుకు తూలిపోయాడు మాకిన్. ఇంజన్లమ్రోత హెచ్చింది. 'జాయ్‌స్టిక్'తో అవస్థపడి, ఎట్లాగో ఒరిగిన ప్లేనును సరిచేశాడు పైలట్.

కిటికీకి చేరువగా పెద్దమెరుపు మెరిసింది. మళ్ళీ ప్లేను యిటూఅటూ ప్రమాదకరంగా ఊగులాడింది. ఇంతలో తుపాకిగుండ్ల వర్షంవలె మైకా కిటికీల మీద ఫెళఫెళ చప్పుడయింది. వడగళ్ళు! కిటికీలతలుపులు నిమిషంలో జల్లెడవలె చీలిపోయాయి. మాకిన్ గారికి చిన్నచిన్న

దెబ్బలు కూడా తగిలినవి.

దారి, తెన్ను, తెలియనివ్వని పొగమబ్బులోనుండి గ్రుడ్డిగా పోతూఉండెను ప్లేను. దిగువను కొండలేవైనా ఉండిఉంటే, యిక బ్రతుకుఆశ లేకనేపోయేది. 8, 9 వేల అడుగులయెత్తున ఎగురుతున్నప్లేను 3 వేల అడుగుల యెత్తుకు దిగిపోయింది. దిగువను అంతా బురదగా ఉన్న ఊబి ప్రదేశం. ఆ మధ్యను మెలికలుతిరిగి, తళతళలాడుతున్న 'నైల్' నది! ప్లేను నేలపై వ్రాలడానికి ఎంతమాత్రం వీలులేదు. వ్రాలితే యిక బెల్లంపాకంలోపడిన యీగవలె, ఆ ఊబిలో తగుల్కొని మరికదలదు.

ఇంతలో కళ్ళు మిరుమిట్లు గొల్పునట్లుగా మరొక పెద్దమెరుపు మెరిసింది. వర్షం, వడగళ్ళు ఆగకుండా పడుతూనే ఉండెను.

'ప్లేను పైకి లేవకుండా ఉంది' అన్నాడు పైలట్ అధైర్యస్వరంతో.

మరొక పెద్దమెరుపు! అదృష్టవశాత్తూ దానితో పెను భూతంవంటి మబ్బుతెరఒకటి చీలిపోయింది. భూమికి రెండున్నరవేల అడుగుల యెత్తునమాత్రం వణుకుతూ ఉండెను ప్లేను. వడగళ్ళతో దట్టంగా కప్పబడి, దానిరెక్కలు బరువెక్కి తెల్లగా కనబడ్డాయి ఆ మెరుపులో.

ఆకస్మికంగా మబ్బు విడిపోయింది. వెలుతురు వచ్చింది. దిగువను విశాలమైన పల్లపునేల కానవచ్చింది, రమ్యమైన సూర్యరశ్మిలో.తుపాను ఆవరణ దాటి బయట పడింది ప్లేను. దూరంగా యినుపరేకువలె తళతళలాడుతున్న దేదో పొడగట్టింది దిగువను.

'విక్టోరియా న్యాంజా సరస్సు' అని ఆనందంతో కెవ్వున అరచాడు పైలట్.

మరికొన్ని నిమిషాలలో క్షేమంగా ఆ సరస్సు ఒడ్డున వ్రాలింది ప్లేను.

మరొకప్పుడు ఆఫ్రికాలో ఒక పైలట్ యువకుడు యిట్లానే మేఘాలలో తగుల్కొని, చావుతప్పి బయట పడ్డాడు. అతనిప్లేను హాయిగా వందమైళ్ళకు పైబడిన వేగంతో పోతూఉండెను. ఎదురుగా నల్లని భయంకరమైన పెద్దమబ్బొకటి కనబడింది.

'ఆ మబ్బులో జొరపడితే ఎట్లాఉంటుందో!' అనుకున్నాడతడు యౌవన చాపల్యంతో.

క్షిప్రతరవేగంగా విమానాన్ని సూటిగా మబ్బువైపు త్రిప్పాడు

ఇంకోనిమిషంలో ఏదో పెద్ద చీకటిగుహలో జొరపడినట్లు అయింది అతనిగతి. అంతా కారుచీకటి ఎటువైపు ఏమున్నదీ తెలియలేదు. భీకరాహంతో గుండె దడదడలాడింది అతనికి. ఎట్లాగో శేనిశక్తి తెచ్చుకొని, 'యిండికేటర్' వద్దనున్న విద్యుద్దీపాన్ని వెలిగించాడు. వెంటనే ప్లేనుస్థితి అర్థమైంది అతనికి. ఆ చీకటిలో ప్రళయవేగంతో పైకి తేలిపోతూఉంది ప్లేను!

'జాయ్‌స్టిక్' అందుకొని,బలంతో ముందుకు తోశాడతడు. న్యాయంపట్టి వెంటనే ప్లేను క్రిందికి దిగజారవలసిఉండెను. కాని, అందుకు బదులుగా యింకా పైకి లేచిపోతూఉండెను. ప్రక్కగా ఒరగడంకూడా ప్రారంభించింది ప్రమాదకరంగా. పైలట్ తన ఆసనంనుండి గెంటబడినట్లు ముందుకు తూలిపోయి ఆచుకున్నాడు పడిపోకుండా. దుర్భేద్యమైన ఆ కటిక చీకటిలో ఏంచెయ్యడానికీ పాలుపోలేదతనికి.

దేవుని ధర్మమా అని మరుచటిక్షణమందు మెరుపువలె ఎండ ఎదురైంది.మబ్బులోనుండి తారాజువ్వవలె చప్పున కొంతమేర క్రిందికి దిగజారింది ప్లేను. బ్రతుకు జీవుడా అనుకున్నాడు పైలట్!......

మబ్బులమధ్య ఎగురుతూ ఉన్నప్పుడు యిట్టి దృష్టాంతాలన్నీ జ్ఞప్తికివచ్చి, నాకు కూడా ఏదైనా విచిత్రానుభవం సంభవిస్తే బాగుండునే అనిపించింది! పెద్ద తుపానురేగి, ప్లేను అందులోచిక్కుకొని అవస్థపడి, మళ్ళీ ఏ ప్రమాదము లేకుండా, జయప్రదంగా ముందుకు సాగిపోతే నిజంగా ఎంత తమాషాగా ఉండేది! కాని ప్రమాదాలుమాత్రం మనం కోరుకున్నప్పుడు, కోరుకున్న విధంగా వస్తాయా? ఒడుదుడుకులేవీ లేకుండా రమ్యంగా పోతూఉంది ప్లేను, మేఘాలను లెక్కచేయకుండా.

ఒక్కొక్కప్పుడు నీటిమబ్బులు ఆవరించిఉన్న ప్రదేశంలో ఎగురుతూఉన్నప్పుడు చిత్రవిచిత్రమైన తమా

పాటు జరగడం కలదని చెప్తారు విమానానుభవం బాగా ఉన్నవాళ్ళు.

ఎగురుతూఉన్న ప్లేనును కసితో వెంబడిస్తూ, ఏనిమిషంలో మీదపడి ఢీకొంటుందో అన్నట్లు కానవస్తుందట మరొక ప్లేను, నిజంగా యీ రెండవ ప్లేనువలె కనబడేది ఎగురుతూఉన్న విమానంయొక్క ప్రతిబింబమే. సూర్య కిరణాలు మబ్బులపై పడి, ప్రతిఫలించి, యీ వింతగా కంటిని భ్రమగొల్పుతాయి. అనుభవజ్ఞుడైన పైలట్ అట్టి సమయాలలో కంగారుపడక, 'జాయ్‌స్టిక్'ను గుంజి, యింకాపైకి ఎగిరిపోతాడు.

మబ్బులమీదుగా పోతూఉన్నప్పుడు మరికొన్ని సమయములందు దిగువను పెద్దసుడిగుండంవంటి రంధ్రమేదో ప్రత్యక్షమవుతుందట! నల్లగా గుహాద్వారంవలె నోరు తెరచుకొని, ప్లేనును ప్లేనులో ఉన్నవాళ్ళను అమాంతంగా మ్రింగివేయడానికి సిద్ధంగాఉన్న రాక్షసివలె కనబడుతుంది ఆమహారంధ్రం. ప్లేను ఎంతవేగంగా పోతూఉంటే, అంతవేగంతోను అదికూడా వెన్నంటి వస్తూనే ఉంటుంది. ప్లేను కదలుతున్నట్లు అవుపడదు. ఆ కన్నంమీదుగా నిల్చి, ఏ ఘడియలో అందులో దుమకడానికి యత్నిస్తున్నట్లు ఉంటుంది. ఆ మబ్బు ప్రదేశం దాటిపోయి, గాలి పలచబడిన చోటుకు చేరుకున్నదాకా, భయంకరంగా ఆ రంధ్రం అట్లానే అగుపడుతూఉంటుంది.

మొత్తానికి నేను మబ్బులలోనుండి ఎగురుతూఉన్నప్పుడు ముచ్చటకైనా యిట్టి వింతదృశ్యాలేవీ అగుపడలేదు. నలువైపులా శోధించి మరీ చూశాను, వెంట తరుముతున్నట్లు మరొకప్లేనే కానవస్తుందో, లేక దిగువను భూమి బ్రద్దలైనట్లు పెద్దచీకటిసొరంగమే కనబడుతుందో, అని. వెనక్కు తిరిగి పైలట్ ఏంచేస్తున్నాడో అని చూశాను, నాకూ ఆయనకూ మధ్యనున్న గాజుతెరలోనుండి. నిశ్చింతగా విమానాన్ని పోనిస్తూ, ఏదో కాగితంచూస్తున్నాడతడు. అతని కుడిచెంపమీద సన్నని ఎండ పడుతూఉంది.

మబ్బులు మాయమైనాయి. సౌఖ్యంగా, వెచ్చగా వీచింది గాలి. కొండలు, నదులు, పట్నాలు, అడవులు పొలాలు, అన్నీదాటి యదేచ్ఛగా పోతూఉంది ప్లేను. తలత్రిప్పు, కడుపులో వికారం, మొదలైన చికాకులేమీలేక, దూర్బినియంత్రం చేతపట్టుకొని, దృష్టినిగిడ్చి అన్నీ ఆనందంతో చూస్తూ, హాయిగా కూచున్నాను.

మానవుడు తన బుద్ధివిశేషంవలన యిప్పటికి కనిపెట్టిన అద్భుతాలలో నిజంగా గాలిప్రయాణమొకటి కదా అనుకున్నాను, నాలో నేను. 38 సంవత్సరాల క్రిందట 'కిట్టీహాక్' అనే మైదానంమీద 'రైట్' సోదరులు గ్లయిడర్లలో ఎగరడానికి పడినపాట్లు తల్చుకుంటే, యిప్పుడెంతో ఆశ్చర్యమవుతుంది.

'ఇంకా నూరేళ్ళవరకూ గాలిలో ఎగరడానికి మానవమాత్రుడికి సాధ్యంకాదు!' అన్నాడప్పుడు నిరాశతో ఆ సోదరులలో చిన్నవాడైన ఓర్విల్‌రైట్.

నేడు ప్రొఫెసర్ పికార్డ్‌వంటి ప్రజ్ఞావంతులు 'స్ట్రాటోస్ఫియర్'లో భూమికి 15 మైళ్ళ యెత్తున, గంటకు 300 మైళ్ళ వేగంతో ప్రయాణం చేయగలుగుతున్నారు. జర్మనీలో కొందరు సయంటిస్టులు చంద్రలోకానికి ప్రయాణం సాగించేటందుకు ఉపాయమేమిటా అని తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నారు!

బహుశః మరికొన్నాళ్ళకు నేటి విమానాలు త్రొక్కుడుబండ్లవలె ప్రయాణానికి సామాన్యసాధనలు కావచ్చు. ఇప్పుడు గాలిప్రయాణాలలో తరుచుగా సంభవిస్తున్న ప్రమాదాలు మున్ముందు ఉండనే ఉండకపోవచ్చు. ప్రయాణమింతకంటె సౌఖ్యప్రదంగాను, క్షేమకరంగాను, వేగంగాను జరగవచ్చు. ఒకవేళ 'రాకెట్ ప్లేన్ల'లో చంద్రలోకాన్ని చేరుకోవడమే నిజంగా సిద్ధిస్తే, యిక మానవుడు దేవతలతో వియ్యమందవచ్చునన్నమాట!

భూమిమీద రెయిళ్ళకు, సముద్రంమీద ఓడలకు బాటలేర్పడినట్లు, గాలిలో కూడా విమానాలకు దారులేర్పడుతున్నాయి. విమానశాస్త్రజ్ఞులు స్వయంగా పైకెగిరి వాయుమండలంలోని పరిస్థితులన్నీ శోధిస్తున్నారు. 'రేడియో' సహాయ్యమున ఎప్పటికప్పుడు వారి పరిశోధనలను టెలిఫోనుద్వారా మిత్రులకు తెలియజేస్తు

స్నారు. మహారణ్యాల గూర్చి, సముద్రాల గూర్చి తెలుసుకున్న విశేషాలకన్న, గాలిని గూర్చి యెక్కువ సంగతులు కనిపెట్టగలిగినారు సయింటిస్టులు. కాని, భూమిమీద, నీటిమీద వారికి అర్థంకాని ప్రకృతిరహస్యాలు ఎన్నో ఉన్నట్లుగానే, వాయుప్రపంచమందుకూడా తెలియరాని అద్భుతరహస్యాలు ఎన్నో బయటపడుతున్నాయి. విమానసంచారుల కొన్నికొన్ని వింత అనుభవాలకు సయన్సు తృప్తిగా సమాధానమియ్యలేకుండా ఉంది!

ఈమధ్య విలియమ్ జే. మాకిన్ గారు 'ఆకాశరహస్యాలు' అనే శీర్షికక్రింద అనేక అద్భుతవిషయాలను సేకరించి 'నాష్' పత్రికలో ప్రకటించారు. అందు కొన్ని చాలా చిత్రంగా ఉన్నాయి—

1...ఈజిప్టురాజుల గోరీలుగల 'ప్రభువుల లోయ' అనబడు మైదానంమీద ఏగిరేటప్పుడు కొన్నికొన్ని చోట్ల ఎంత ప్రశస్తమైన 'రేడియో' యంత్రాలైనా సరే, చచ్చినా పనిచెయ్యవు. ఎందరో సయంటిస్టులు సున్నితమైన 'రేడియోసెట్టు'లను వెంట తీసుకొనిపోయి, పరికించలేక ప్రాణంవిసిగి ఊరుకున్నారు. 'రేడియో'ను చంపగల ఆస్థలమహత్త్వమేమో తెలియరాకున్నది.

2..మొన్నటి ఐరోపాసంగ్రామ దినాలలో ఒకనాడు కొందరు బ్రిటిష్వైమానికులు దూరంనుండి తమవైపువస్తున్న ఒక యింగ్లీషుప్లేనును చూశారు. 'త్రాటిల్' మూయబడిన చప్పుడు అయింది. ఇక ప్లేను 'ఎయిరోడ్రోమ్' మీదుగా ఒకచుట్టుతిరిగి, మెల్లగా భూమిమీద వ్రాలుతుందని అనుకున్నారు వాళ్ళు. కాని అట్లా జరగక, ఆగవలసిన స్థలంమీదుగా తిన్నగా ముందుకు పోయింది ప్లేను. అప్పుడు కొంచెం అనుమానంకలిగింది ఆ ఆంగ్లసైనికులకు. అది బ్రిటిష్విమానం కాదేమో అనీ, అందులోనుండి జర్మనువాడెవడో రహస్యంగా క్రిందికి దిగనున్నాడనీ, ఏమేమో అనుకున్నారు వాళ్ళు. వెంటనే తుపాకులు, 'బాంబు'లు పట్టుకొని, ప్లేనువెంట పరుగెత్తారు. అది నెమ్మదిగా 'ఎయిరోడ్రోమ్' దాటి, చేరువనున్న పొలాలలో క్షేమంగా వ్రాలింది. లోన యిద్దరు ఆఫీసర్లు ఎవరో ఉన్నట్లు చూశారు బ్రిటిష్ సైనికులు. తుపాకులుచూపి బెదిరించి, కేకవేసి పిలిచారు వాళ్ళను. కాని ఆ ఆఫీసర్లు ఉలకలేదు, పలకలేదు. ఠీవిగా వారిస్థానాలలో అట్లానే కూచున్నారు. ధైర్యంచేసి బ్రిటిష్సైనికుడొకడు చేతనొక బాంబుపట్టుకొని, ప్లేనును సమీపించాడు. అప్పుడు ఆ ఆఫీసర్ల నిజస్థితి బోధపడింది అతనికి. ఇద్దరూ చనిపోయి కొయ్యలై ఉన్నారు కుర్చీలలో.

గాలిలో ఎగురుతూఉండగా కొంతసేపటిక్రిందట వాళ్ళను శత్రువులెవరో తుపాకితో కాల్చి చంపినారు. గుండుదెబ్బలు తగిలీ తగలడంలో వాళ్ళప్రాణాలుపోయి ఉండవలెను. కాని, విమానం ఆగలేదు నడిపేవాడు లేకపోయినా, దానంతట అదే యెగురుకొనివచ్చి మిత్రశిబిరంవద్ద వ్రాలింది!

3...1918-లో యుద్ధసంధి యింకా కొద్దిరోజులకు పొసగుననగా 'నోమాన్సులాండ్' అనేచోట యిట్టిదే ఒక విమానచిత్రం జరిగింది. కొందరు బ్రిటిష్వాయుసైనికులు శత్రుసేనలున్న వైపునుండి ఒకవిమానం మహావేగంగా తమవైపు వస్తూఉండడం చూశారు. దగ్గరకు వచ్చినపిమ్మట దాన్నిచూసి వాళ్ళు ఎంతో ఆశ్చర్యపడవలసివచ్చింది. ఎర్రని రక్తవర్ణంగల 'ఫోక్కర్' ప్లేనది. 'బేరన్ వాన్ రిచ్థాఫెన్' అనే జర్మన్యువకుడొకడు అప్పటికి కొలదినెలలు క్రితమే అట్టిప్లేనులో ఎగురుతూ ప్లేనుతోకూడా క్రిందపడి చనిపోయినాడు. ఈ కానవచ్చిన విమానం అతనిదిగలె తోచింది ఆ బ్రిటిష్సైనికులకు.

ప్లేను బ్రిటిష్సేనలు విడిసియున్న తావునకువచ్చి, దిగువగా ఒరిగింది. పైలట్ స్థానమున కూర్చునిఉన్న పరిచయపురుషుడు చెయ్యిఊపి సలామొనర్చినాడు. వెంటనే ప్లేను మళ్ళీ ఎత్తుగా లేచిపోయి, వచ్చినదారినే మరలిపోతూ, చూస్తూఉండగానే మబ్బులలో మాయమైంది. బ్రిటిష్పైలట్లు తమ విమానాలలో దానిని వెంటతరిమినారు. కాని ఆ రక్తవర్ణవిమానం మరి కానరాలేదు.

ఎందరో పైలట్లు యీ అద్భుతచిత్రాన్ని స్వయంగా చూసినట్లు చెప్తారు. చనిపోయిన ఆ జర్మన్యువకుని

సూక్ష్మదేహం ఆవిధంగా ప్రత్యక్షమైనదని వాళ్ళ నమ్మకం!

4...కొన్నాళ్ళక్రిందట యింగ్లాండులో 'షెప్పర్టన్-ఆన్-థేమ్స్' అనేఊళ్ళో పలుసార్లు ఒక తెల్లని ప్లేను మసకమసకగా గాలిలో కనబడేదనిన్నీ, దాని యింజన్ మ్రోత స్పష్టంగా వినవచ్చేదనిన్నీ, ఊరుచెంత నొకపొలంలో అది నేలనుగుద్దుకొని ధ్వంసమైనట్లు పెద్దగా చప్పుడు అయేదనిన్నీ, ఆ ఊరివాళ్ళు అనేకులు చెప్తారు. తీరా వెళ్ళిచూస్తే ఎక్కడా ప్లేను పడిపోయినట్లు జాడలేవీ కనబడేవికావట!

ఈ చిత్రానికి మూలకథయేమిటంటే, కొన్నియేళ్ళ క్రిందట అట్టి తెల్లనిప్లేనులో ఒకపైలట్టు, ఒకయంత్రమరమ్మత్తుదారుడు ఆ ఊరిమీదుగా ఎగురుతూ, ఏదో ప్రమాదం వచ్చి ప్లేనుతోసహా క్రిందపడిపోయి చనిపోయినారట. పిదప దెయ్యాలై వాళ్ళు అప్పుడప్పుడు తమ జీవితాంతనాటకాన్ని ఆవిధంగా ప్రదర్శిస్తూ ఉండేవారని, ఆ పురజనుల నమ్మకం!

5...ఒకసారి 'రాయల్ ఎయిర్ ఫోర్సు'కు చెందిన పెద్దఉద్యోగస్తుడొకడు కెంట్ ఎయిరోడ్రోమ్ మీదుగా గాలిలో నిప్పంటుకొని తోకవద్ద మండుతూఉన్న ఒక ఆంగ్లవిమానాన్ని తాను స్వయంగా చూసినట్లు రిపోర్టుచేసినాడు. తీరావిచారిస్తే నాడు ఏ ప్లేనుకూ అట్టి ప్రమాదం జరిగిఉండలేదని తేలింది. అయితే, కళ్ళారా చూడనిదీ ఆ ఉద్యోగస్తుడు బొల్లిరిపోర్టుచేసే మనిషి కాడు. వాస్తవంగా అతనికంటికి ఒకప్లేను దగ్ధమౌతున్నట్లు కనబడిఉండాలి!

6...కొన్నికొన్ని సమయములందు విమాన సంచారులకు గగనమండలమందు జటాయువు వంటి రాక్షసబలంగల వింతవింత జీవరాసులేవైనా ఉంటాయేమో అని అనుమానం కలుగుతూఉంటుంది. సముద్రంలోని తిమింగలాలు, 'షార్కు'లు మనుషులను అమాంతంగా మ్రింగివేయగలిగినట్లు, ఆకాశమందు విమానాలనెదుర్కొని వాటిలోని మనుషులను చంపి భక్షించే పెద్దజాతిపక్షులు కాని, మరియే యితరజీవులుకాని ఉండకూడదా అని కొందరి తలంపు!

వాయుప్రపంచమందు మానవుడు కనిపెట్టజాలని చిత్రాలింకా యేమున్నవో యేమోకాని, ఒక్కొక్కప్పుడు పైకెగిరి ప్రయాణంచేస్తున్నవిమానం అత్యద్భుతంగా అంతర్ధానమైపోతుంది. 1931-వ సంవత్సరంలో 'సదరన్ క్లౌడ్' అనే పేరుగల ఆస్ట్రేలియా విమానమొకటి ఆవిధంగా మాయమైపోయింది. ఇద్దరు సారథులు ఆరుగురు ప్రయాణీకులు ఉండిరి ఆ ప్లేనులో 'సిడ్నీ' నుండి 'మెల్బోర్న్' వెళుతూ, మధ్యలో ఆ ప్లేను ఏమయిపోయిందో యిప్పటికికూడా తెలియరావడంలేదు!

* * *

గాలికెరటాలపై విమానం తేలియాడుతున్నట్లే, నా మనసు పిచ్చిపిచ్చి ఊహాలమధ్య ఊగులాడింది. 'హటాత్తుగా ఏ నిమిషమందయినా యింజను ఫెయిలయితే? 'ట్యాంక్' చిల్లిపడితే! రెక్కలు నిప్పంటుకుంటే? 'సదరన్ క్లౌడ్' వలె యీ ప్లేనుకూడా గాలిలో అంతర్ధానమయిపోతే? అప్పుడు దేవకన్యకలు నన్ను ఆహ్వానించి యింద్రలోకానికి తోడ్కొని పోతారేమో!... అక్కడ ఎట్లాఉంటుందో?... మరణానంతరమే కాని సజీవంగా స్వర్గానికి ఎందువలన పోలేమో?...'

ఎండవేడిమి తగ్గి, గాలి హాయిగా వీస్తూఉంది. భూమిమీది ధ్వనులు, ధూళి, పొగ, యేవీలేక మనోజ్ఞంగా ఉంది ప్రయాణం. ఎప్పటికీ ప్రయాణం ముగియక, యిట్లానే హాయిగా ఎల్లప్పుడూ ఎగురుతూఉంటే ఎంతో బాగుండును!

ప్రియురాలితో ఏకాంతంగా తోటలో ఉయ్యాల ఊగేటప్పుడు కలిగే రమ్యమయిన ఒళ్ళుత్రిప్పు; మిత్రులతో వినోదంగా విందారగించునప్పుడు మోతాదు తాగుడొసగే మనోజ్ఞమయిన మయికం; అందకత్తెయైన ఆంగ్లజవ్వనిని వెచ్చగా కౌగిటనదుముకొని ఆమెతో నాట్యమాడేటప్పుడు నరాలలో జనించే యింపైన దూకుడు; ప్రకృతిశోభ నేకాగ్రచిత్తంతో వీక్షించునప్పుడుకాని, మధురమయిన పాటలో లీనమైనప్పుడుకాని, కమ్మనివాసనల ననుభవించునప్పుడుకాని, కలిగే అర్థంకాని ఆనందపరవశత్వం;—అన్నీ నాలో మిళి

తమయి ఉండెను ఆ సమయమందు. ఊళ్ళు, చెట్లు, రోడ్లు, అన్నీ యేకమయి పిల్లలుకట్టే బొమ్మరిండ్లవలె బహుచిన్నవిగా, చిత్రంగా, అందంగా కనబడేవి. నా యెడమచేతివైపున తాపిన ‘స్లేటు’ పలకవలె నున్నగా, నీలిగా అగపడింది సముద్రం. పెద్దపెద్దయిండ్లు, మేడలు దూరాన పొలాలలో పేర్చినట్లు పడిఉన్న చిన్నచిన్న రంగురాళ్ళుప్పులవలె కనపడేవి. పైని ఎగురుతూ చూసే టప్పుడు ఎంత గంభీరంగా కానవస్తుందో అనుకున్న మహాబస్తీ చెన్నపట్నమది! ప్లేనులోకూచుని యింకా నిండా 8 గంటలనైనా కాలేదు. సరదా తీరకమునుపే వచ్చేసింది గమ్యస్థానం. భద్రాద్రినుండి చెన్నపట్నానికి నిజంగా 328 మయిళ్ళదూరం ఉన్నదా అనిపించింది. ఎగురుతున్నంతసేపూ దివ్యమయిన స్వప్నావస్థలో ఉన్నట్లు ఎంతో హాయిగా ఉండెను. విసుగు, భయం, బడలిక, యేవీ తోచలేదు.

జయప్రదంగా తనపని తాను నెరవేర్చగలిగినందుకు గర్విస్తున్నట్లు ‘ఫ్లయింగ్ క్లబ్’ వద్ద ఠీవిగా వాలింది ప్లేను.

‘ప్రయాణం మీకు తృప్తికరంగా, ఖులాసాగా ఉండెనని తలుస్తాను.’ అన్నారు ఎవరెట్ గారు, నాతో షేక్ హేండ్ చేస్తూ.

—తాత కృష్ణమూర్తి, బి.ఏ.,యల్.టి.

సవర్ణహైందవప్రబోధము

ఎన్నితరంబు లిప్పటికి నేగెనొ వీరల పూర్వులెల్ల ద
ర్పోన్నతి హీనకృత్యములు పూనియొనర్చి అనేకరీతులన్
బన్నము పాలుసేసితివి భ్రాతృసమానుల నింతకాలమున్
సన్నుతబుద్ధి నింకనయినన్ కనుగొమ్ము సవర్ణహైందవా!

ఘనపాపౌఘ వినాశనప్రవణ గంగా గౌతమీ ముఖ్య పు
ణ్యనదీ పూతతరంగడోలికల విన్నాణంబుతో మూగి వ
చ్చిన యీ వాయువులన్ పవిత్రమయి సుశ్రీయుక్తమౌ భారతా
వని నస్పృశ్యత దెచ్చిపెట్టిన భవదజ్ఞానంబు హేయంబె యౌ.

భగవద్భక్తి విహారమైన అరిషడ్వర్గంబుఁ బెంపొంద జే
యగ నృత్యం బొనరించి పాడు నల పణ్యస్త్రీల రావించి, స్వ
చ్ఛగతిన్ భక్తితరంగితాత్ముడయి పూజల్ సేయ నేతేరగా
తగునే సోదరు పొమ్మనంగ దయలేదా నీదుచిత్తంబునన్

సకల మతంబులందును ప్రశస్తము మానవలోకధర్మ బో
ధకమును నైతనర్చెడి మతంబున కక్కట యింతకాలమున్
ప్రకట కళంకమీగతిని వాటిలె; ధర్మమునెంచి జాగు సే
యక యిపుడంటరాని తనమున్నది పూర్తిగ రూపుమాపుమా.

—శ్రీపాద లక్ష్మీనారాయణమూర్తి, బి. ఏ.